

Réfa

En de knappe buurjongen.

Fijn dat ik niet alleen over Réfa hoef te schrijven.

Gisteren heeft ze twee keer gepoept.

Vandaag maar één keer.

Hoe geweldig leuk en grappig en lief ze ook is.

De column zou toch saai worden.

Ik ben helemaal om als het over een Schnauzer gaat.

Ik wil ook nooit geen ander ras meer.

Dat staat vast.

Zeker, wij hebben geboft met Réfa.

Maar rondom hoor ik ook hoe blij mensen met hun hond zijn.

Dat er voor mij nog maar één ras bestaat wil niet zeggen dat er verder geen leuke honden meer zin.

Daarom ben ik blij met de vrijheid van schrijven.

Het mag ook gaan over mensen en dieren die voor haar belangrijk zijn.

Net als bij ons mensen is het fijn om met anderen om te gaan.

Zeker als het goed klikt.

En dat doet het met onze burens.

Het spreekwoord zegt: beter een goede buur dan een verre vriend.

Wij boffen.

We hebben allebei.

Onze achterburens zijn ook onze vrienden.

Al 30 jaar.

Niet dat we elkaar overlopen, nee, maar als het nodig is zijn we er voor elkaar.

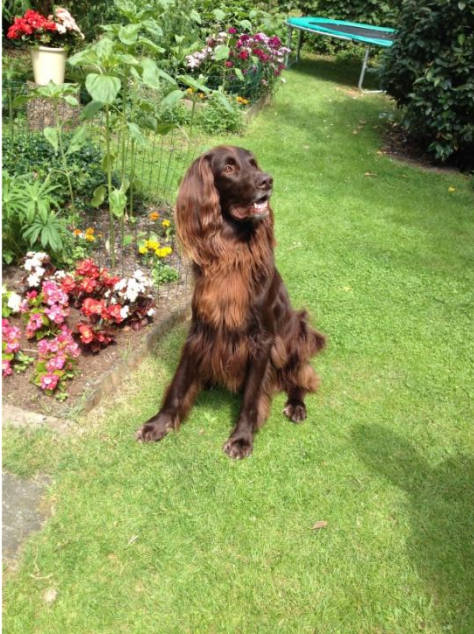
Maar ook voor de gezelligheid.

We hebben zeker één ding gemeen: onze honden.

Réfa heeft een hele knappe buurjongen.

King.

King is een Duitse staander langhaar.

Een pracht hond met een gouden karakter.

Als de zon op zijn vacht schijnt is zijn kleur diep koper rood.

Maar er is één ding waar hij heel veel moeite mee heeft, de kuiten van fietsers.

Hij bijt erin.

Zo hard mogelijk.

Van pup afaan gedaan.

Nog Tim, noch Anja krijgen het hem afgeleerd.

Al Anja en ik hem samen uit gingen laten, liepen we rond te kijken.

Niet op ons gemak.

Fietsers, vooral mountainbikers, kwamen vaak uit een zijpad opduiken.

Weg was king.

Een hoop gescheld was het resultaat.

Bij ons in het bos is een mountinbikepad, en een ruitepad, maar een hond mag nergens los lopen.

King staat goed onder apél.

Maar dit is zijn zwakke plek.

Tim is jager.

En heeft altijd Duitse standers langhaar honden als ras gehad.

Hij geeft ze een gedegen en verantwoorde opleiding.

Hij heeft mij zelfs kunnen overtuigen van het belang van de jacht.

Een goede gezonde populatie.

Het is zijn passie.

Niet alleen de jacht, maar alles wat groeit en bloeid.

Zijn verhalen daarover zijn onuitputtelijk.

Tim is als jager precies zo zoals ik mij als kind een jager voorstelde.

Groot en stevig, vaak in het groen.

En heel hartelijk.

Als zijn luide lach bij ons door de tuin komt schallen, lach ik vanzelf mee.

Klinkt heel geruststellend.

Zijn devies kan ik zeer waarderen.

Bij twijfel NOOIT schieten.

Tim schiet niet om te schieten, alleen als het nodig is.

Anja en Tim waren 5 jaar zonder hond.

Even een pauze.

Door omstandigheden hadden ze buiten Dog die toen al oud was ook nog twee draadhaar teckels en een fox hondje verzorgd.

Maar toen kwam King.

Réfa was nog lang niet in beeld!

Anja vertelde mij dat ze die middag een pup gingen halen.

Rond drie uur zouden ze thuis zin.

Half vier hoorde ik de auto.

Kwart voor vier hield ik het niet meer.

Ik ging achterlangs het poortje en zag Anja met een druipnatte pup op schoot zitten.

Het was prachtig weer die dag dus hadden ze hem in de tuin op het gras gezet.

Hij nam een sprint en dook in de vijver.

Tim viste hem eruit.

Anja nam hem op schoot.

Hilarisch!

Wat mij vooral opviel die middag was; als Tim naar binnen liep King mee.

Als Anja naar binnen liep hup, King mee.

Vanaf dag één is het letterlijk én figuurlijk een trouwe hond.

Het gebeurd dat Tim 's middags even een tuk wil doen.

King ook.

Tim ligt languit op de bank.

King er bovenop.

Poten op Tim zijn schouders, achterpoten op zijn schoenen.

Languit.

Als een sandwich liggen ze samen te tukken.

Ze zijn onafscheidelijk.

King was zes jaar toen wij met Réfa thuis kwamen.

Tim liep met King het bos in en wij er achter aan.

Hoe zou dat gaan?

Prima.

Réfa danste en sprong, stelde zich aan.

King snuffelde wat.

Samen trokken ze een spurtje.

Toen had hij genoeg van dat kleine ding.

Met een flinke snauw zette hij Reef op haar plek.

Hij liet zich niet in de neus bijten.

Nog steeds is King zowel Réfa als mijn Grote Vriend.

Als ze hem hoort in het pad naast ons, staat ze op de uitkijk.

Réfa wordt 4 mei weeral drie jaar.

King wordt er 9.

Zijn snoet wordt een beetje grijs.

Verder merk je er niks van dat hij al wat bejaard begint te worden.

Ik hoop dat we nog lang van hem mogen genieten.

En van elkaar.

José Goense